

Vidunder

telefonen ringer
som om någon pratade med dem
stolarna bordet bergsrummet
den förseglade svarta porten
blickar ut över gården
flickorna springer genom hallen
någon bär ett spädbarn i en bur
kulliserna har sedan länge
växt fast i stenväggen

vattnet ligger stilla
för stilla

inkarvat i köksgolvets
är någonting på nittio
som ett förlegat nummer
antalet dagar kvar att vänta
utanför börjar det att skymma
salen är en fjättrad vaka
karm speglar sig i fönsterytan
barnen drömmer om drakar

nu rör sig vattnet
vakna

telefonen skriker
står och slår

som en eld över vatten
ljuder lurens kall

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Daniel_78 med Poeter.se id #2918 innehar upphovsrätten